

Ontslag wegens ziekte of gebrek

1. Ontstaan en loop van het geding

Bij beroepschrift van 17 september 2013, bij de commissie ingekomen op 18 september 2013, is appellante in beroep gekomen van een beslissing van verweerster van 7 augustus 2013, waarbij appellante met ingang van 1 november 2013 eervol is ontslagen uit de functie van leraar op grond van ongeschiktheid wegens ziekte of gebrek. Bij brief van 3 oktober 2013 heeft appellante aanvullende gronden voor haar beroep ingediend. Van verweerster is een verweerschrift ontvangen. Bij het beroepschrift en het aanvullend beroepschrift zijn producties overgelegd. Op 16 december 2013 is het beroep te Eindhoven ten overstaan van de commissie mondeling behandeld. Appellante was aanwezig, bijgestaan door haar gemachtigde. Namens verweerster zijn ter zitting verschenen mevrouw ....., directeur, en mevrouw ....., P&O, bijgestaan door de gemachtigde.

2. De feiten

Appellante is op 25 oktober 2004 in dienst getreden bij verweerster. Zij werkte laatstelijk als docente Nederlands aan het .....college te ....., Op 7 april 2011 heeft appellante zich ziek gemeld als gevolg van een langdurig en stelselmatig huiselijk geweld. Op 11 juli 2013 heeft UWV een verzekeringsgeneeskundige rapportage uitgebracht, waarvan de conclusie luidde: *“De bedrijfsarts heeft terecht gesteld dat er geen benutbare mogelijkheden zijn. Er zijn geen re-integratie kansen gemist. Het re-integratieverslag is akkoord. Er zijn geen benutbare mogelijkheden als rechtstreeks en objectiveerbaar gevolg van ziekte en/of gebrek. Cliënt heeft een ernstige psychische stoornis waardoor onvermogen in het persoonlijk en sociaal functioneren bestaat.”*

Als planning staat in de rapportage vermeld: *“De casus wordt overgedragen aan de arbeidsdeskundige. Een medisch heronderzoek is aan de orde per: 8 maanden.”*

Op grond van voornoemde rapportage van de verzekeringsarts van UWV heeft UWV bij beslissing van 16 juli 2013 aan appellante per 4 april 2013 een loon gerelateerde WGA-uitkering toegekend.

Bij brief van 7 augustus 2013 heeft verweerster aan appellante medegedeeld dat zij met ingang van 1 november 2013 eervol wordt ontslagen uit de functie van leraar op grond van ongeschiktheid voor de functie wegens ziekte of gebrek.

3. De standpunten van partijen

Appellante stelt zich op het standpunt dat het besluit in strijd is met artikel 20 ZAVO, nu zij niet eerder van verweerster heeft vernomen dat de procedure om te onderzoeken of aan de voorwaarden is voldaan in gang wordt gezet. Alleen al om deze reden kan het ontslag geen stand houden.

Voorts voldoet het ontslag niet aan het bepaalde in artikel 20 sub b ZAVO. Het betreft de voorwaarde dat herstel binnen een periode van 6 maanden redelijkerwijs niet is te verwachten en de voorwaarde dat er bij de werkgever geen reële herplaatsingsmogelijkheden zijn. Uit de verzekeringsgeneeskundige rapportage van 11 juli 2013 volgt juist dat het aannemelijk is dat herstel binnen 6 maanden wel zal plaatsvinden. Het UWV heeft uitdrukkelijk aangegeven dat appellante een WGA-uitkering ontvangt omdat zij weliswaar 100% arbeidsongeschikt is, doch wel een meer dan geringe kans op herstel heeft.

Verweerster stelt daar het navolgende tegenover.

Uit de verzekeringsgeneeskundige rapportage blijkt allerm minst dat appellante binnen 6 maanden na de datum waarop sprake was van 2 jaar ziekte (7 april 2013) hersteld zou zijn. De verzekeringsarts verklaart dat het medisch heronderzoek pas na 8 maanden (ofwel maart 2014) aan de orde is. Dit impliceert dat herstel per oktober 2013 (6 maanden na 7 april 2013) redelijkerwijs niet te verwachten was.

Op basis van de ernst en de aard van de problematiek van appellante concludeert verweerster dat er geen reële herplaatsingsmogelijkheden waren. Dat er in maart 2014 nieuw medisch onderzoek plaatsvindt op basis waarvan wellicht geoordeeld zal worden dat appellante weer werkzaamheden kan verrichten, laat onverlet dat ten tijde van het ontslag herplaatsing niet reëel was te achten.

Tot slot wijst verweerster erop dat appellante sinds medio 2012 in Vlijmen woont en dat de reisafstand naar haar werk ook zonder de beperkingen van appellante een reden zijn om herplaatsing binnen het bereik van verweerster, die uitsluitend in de regio ..... en ..... opereert, niet reëel zijn.

4. De beoordeling

Op grond van artikel 20, lid b, ZAVO kan een werknemer die op grond van ziekten of gebreken is geraakt in een toestand van blijvende ongeschiktheid om aan de aan zijn functie gestelde eisen te voldoen, worden ontslagen mits:

- a. Deze blijvende ongeschiktheid onafgebroken 2 jaar heeft geduurd en;
- b. Herstel binnen een termijn van 6 maanden na deze 2 jaar redelijkerwijs niet is te verwachten en;
- c. Er bij de werkgever voor de werknemer geen reële herplaatsingsmogelijkheden zijn.

Tussen partijen staat vast dat aan de voorwaarde sub a. is voldaan: de blijvende ongeschiktheid van appellante heeft onafgebroken 2 jaar geduurd. De commissie is van oordeel dat ook aan de voorwaarde sub b. is voldaan. Uit de verzekeringsgeneeskundige rapportage blijkt weliswaar dat de verwachting is dat de medische situatie op termijn wezenlijk zal verbeteren en de functionele mogelijkheden ook wezenlijk zullen toenemen, maar deze conclusie betekent niet dat herstel binnen de duur van 6 maanden na de ongeschiktheidsperiode van 2 jaar kan worden verwacht. Integendeel blijkt uit de rapportage, waarin wordt overwogen dat een medisch heronderzoek pas over 8 maanden aan de orde is, veeleer het tegendeel.

Tenslotte is naar het oordeel van de commissie ook voldaan aan de sub c. genoemde voorwaarde. In de meergenoemde rapportage wordt geconcludeerd dat er geen benutbare mogelijkheden zijn en er geen re-integratiekansen zijn gemist. De verzekeringsarts verklaart zich akkoord met het re-integratieverslag. Op grond hiervan moet ervan worden uitgegaan dat is voldaan aan de voorwaarde dat er geen reële herplaatsingsmogelijkheden zijn. Appellante heeft noch in de stukken noch ter zitting aannemelijk kunnen maken dat het tegendeel het geval is.

Het voorgaande betekent dat aan de voorwaarden voor ontslag wegens ongeschiktheid is voldaan.

Voorzover appellante heeft bedoeld in haar beroep te betogen dat verweerster niet heeft voldaan aan het gestelde in artikel 20 sub e. ZAVO, overweegt de commissie dat, indien de daar bedoelde schriftelijke aanzegging niet tijdig heeft plaatsgevonden, dit niet kan leiden tot gegrondverklaring van het beroep, nu niet is gebleken of aannemelijk geworden dat appellante daardoor is benadeeld.

De commissie merkt ambtshalve op dat, gelet op het bepaalde in art. 9.a.4.lid 1 sub c van de CAO een opzegtermijn van drie maanden in acht moet worden genomen, waardoor de overeenkomst per 1 december 2013 zou dienen te eindigen.

5. De beslissing

De commissie:

verklaart het beroep ongegrond.

Deze beslissing is gegeven in Eindhoven op 16 december 2013 door mr. H.P.H. van Griensven, voorzitter, drs. J.A.M. Buijs en mr. J.M.J. Godrie, leden, in tegenwoordigheid van G.H. Gerritsen, secretaris.